

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Elomäki, Anna; Mustosmäki, Armi; Koskinen Sandberg, Paula

Title: Radikaalin perhevapaaudistuksen haasteet

Year: 2020

Version: Published version

Copyright: © 2020 Valtiotieteellinen yhdistys

Rights: CC BY 4.0

Rights url: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Please cite the original version:

Elomäki, A., Mustosmäki, A., & Koskinen Sandberg, P. (2020, 25.8.2020). Radikaalin perhevapaaudistuksen haasteet. *Politiikasta*. <https://politiikasta.fi/radikaalin-perhevapaaudistuksen-haasteet/>

Mikä? Arkisto Juttusarjat Videot Tapahtumat Podcastit Toimitus

Kirjoittajat Kirjoittajaohjeet Poliitikasta kouluissa [+](#) Suomi

RADIKAALIN PERHEVAPAAUUDISTUKSEN HAASTEET

25.8.2020

📅 25.8.2020 👤 POLIITIKASTA LEHTI 📌 ANNA ELOMÄKI, ARMI MUSTOSMÄKI,
ARTIKKELIT, PAULA KOSKINEN SANDBERG 🗨️ 0

Paul Hanaoka / Unsplash

Lukuaika: 6 min.

Työmarkkinajärjestöjä on aikaisemmin kritisoitu tasa-arvopolitiikan vesittämisestä. Marinin hallituksella on mahdollisuus viedä uudistus läpi myös niin sanotuilla pakkolaeilla. Taipuvatko työmarkkinajärjestöt Marinin hallituksen perhevapaaudistukseen?

Perhevapaaajärjestelmän uudistaminen on ollut suomalaisen tasa-arvopolitiikan agendalla jo pitkään. Perhevapaaajärjestelmän merkittävimmät tasa-arvon ongelmat tyyppillisesti liitetään naisten pitämiin pitkiin perhevapaisiin, jotka voimistavat äitien ensisijaisuutta vanhempina, lisäävät naisten syrjintää työmarkkinoilla ja heikentävät palkka- ja urakehitystä.

Huomio on kohdistunut yhtäältä isien käyttämien, erityisesti isälle korvamerkittyjen, vapaajaksojen pidentämiseen, toisaalta kotihoidontukeen. Perhevapaiden uudistaminen on ollut haastavaa ja edistys hidasta, johtuen yhtäältä puoluepoliittisista kiistoista, toisaalta työmarkkinajärjestöjen vallasta päätöksenteossa.

Anna Elomäki

FT Anna Elomäki työskentelee yliopistotutkijana Tampereen yliopistossa.

Armi Mustosmäki

YTT, KTM Armi Mustosmäki on yhteiskuntapolitiikan tutkijatohtori Jyväskylän yliopiston yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitoksella.

Paula Koskinen Sandberg

Paula Koskinen Sandberg on tutkijatohtori Tampereen yliopistossa sukupuolentutkimuksen oppiaineessa.

S e l a a a r k i s t o a

Arviot

demokratia

Euroopan unioni

populismi

Venäjä

Suomi

Retoriikka

Yhdysvallat

Turvallisuuspolitiikka

Tutkimus

Maahanmuutto

Media

Yliopisto

ilmastonmuutos

Eurooppa

Tasa-arvo

Terrorismi

Vaalianalyysit

Ranska

Ulkopolitiikka

T u l e v a t t a p a h t u m a t

Vuoden politiikkanörtti -
tietovisa Tieteiden yössä 2021

14.1.2021 | 18:00–19:45

[Näytä kaikki Tapahtumat](#)

Perhevapaat uudistusten kohteena

Perhevapaiden uudistaminen nytkähti eteenpäin helmikuussa, kun **Sanna Marinin** hallitus julkisti molemmille vanhemmille yhtä pitkän vanhempainrahakiintiön takaavan perhevapaamallin. Uudistuksesta vastaavan **sosiaali- ja terveystieteiden ministeri Aino-Kaisa Pekosen** sanoin sovittu 7+7+1-malli oli “perhevapaiden radikaali uudistus,” joka “takaa lapselle paikan perhe-etuksien keskiössä ja edistää hyvinvointia ja tasa-arvoa.”

Isäkiintiön kasvattamisen ohella malli pidentöisi ansiosidonnaista vanhempainrahakautta, kohtelisi erilaisia perheitä tasa-arvoisesti ja olisi sukupuolineutraali. Radikaalina mainostettu uudistus oli kuitenkin puoluepoliittinen kompromissi: keskustalle ideologisesti tärkeä ja naisten pitkiin perhevapaisiin keskeisesti liittyvä kotihoidontuki oli jätetty ennalleen.

Radikaalina mainostettu uudistus oli kuitenkin puoluepoliittinen kompromissi.

Osa työmarkkinakeskusjärjestöistä sen sijaan avoimesti kyseenalaisti hallituksen mallin radikaaliuden. SAK ja toimihenkilöiden keskusjärjestö STTK toivottivat uudistuksen tervetulleeksi, mutta **korkeakoulutettujen työmarkkinajärjestö Akava** ja **Elinkeinoelämän keskusliitto EK** kritisoivat hallituksen mallia työllisyysnäkökulmien sivuuttamisesta, kunnianhimottomuudesta tasa-arvon suhteen ja liian suuresta hintalapusta. Kriitikoiden mukaan radikaaliuden vesittäjä malliin sisällytetty perheiden mahdollisuus siirtää vapaita puolisolalle, jolloin äidit todennäköisesti jatkaisivat entiseen malliin pitkällä perhevapailla.

Onnistuuko radikaali perhevapaaudistus ilman työmarkkinajärjestöjen tukea? Tarkastelemme tässä kirjoituksessa perhevapaiden uudistamisen haasteita kolmikantaisessa politiikkaprosessissa – jotka myös Marinin hallitus kohtaa – **perustuen tutkimukseemme Juha Sipilän** hallituksen (2015–2019) yrityksestä uudistaa perhevapaaajärjestelmää.

Kriitikoiden mukaan radikaaliuden vesittäjä malliin sisällytetty perheiden mahdollisuus siirtää vapaita puolisolalle, jolloin äidit todennäköisesti jatkaisivat entiseen malliin pitkällä perhevapailla.

Sipilän oikeisto-konservatiivisen hallituksen yritys uudistaa perhevapaaajärjestelmää kaatui kiihkeän valmistelun jälkeen keväällä 2018. Julkinen keskustelu kaatumisen syistä ja syyllisistä kohdistui keskustan arvokonservatismiin ja kokoomuksen tiukkaan taloudenpitoon.

Vähemmän keskusteltiin siitä, miten vaikeudet uudistaa perhevapaaajärjestelmää kietoutuvat puoluepolitiikan ohella korporatistiseen järjestelmään ja työmarkkinajärjestöjen valtaan päätöksentekoprosesseissa. Analysoimme uudistusta erityisesti kolmikantaisen tasa-arvopolitiikan haasteiden ja muutosten näkökulmasta.

Tasa-arvotavoitteiden nihkeä eteneminen korporatistisessa järjestelmässä

Suomalaisessa korporatistisessa järjestelmässä työmarkkinajärjestöt ovat keskeisiä vallankäyttäjiä työ- ja sosiaalipolitiikassa. Työmarkkinajärjestöjen edustajat ovat perinteisesti olleet keskeisessä roolissa työryhmissä, joissa

Uusimmat podcastit

”Solidarisuuden heikkenemisestä,...
TEPPO ESKELINEN

00:00

00:00

1. ”Solidarisuuden heikkenemisestä... 10:00
2. ”NBA:n poliittisuus, osa 1, 20.1.2020... 29:41
3. ”NBA:n poliittisuus osa 2, 20.1.2020... 34:18
4. ”Kuka kelpaa kansanedustajaksi?... 1:01:09
5. ”Poliittisia pistoja: suuri käsityöakti... 35:44

Kaikki julkaistut podcastimme löytyvät omalta sivultaan.

perhepoliittisia uudistuksia muotoillaan. Perhevapaiden tapauksessa neuvottelulta perustuu myös perhevapaiden maksujärjestelmään: ansiosidonnaisten vanhempainpäivärahat korvataan sairausvakuutuksen työtulovakuutuksesta, jota rahoittavat pääosin työnantajat, palkansaajat ja yrittäjät.

Etenkin isille korvamerkittyjen vapaiden pidentäminen on ollut 2000-luvun kolmi- ja kaksikantaisissa työryhmissä vaikeaa. STTK ja vähän myöhemmin myös Akava esittivät isäkiintiöitä. Työnantajajärjestöt ovat pyrkineet estämään kustannusten nousun ja puolustivat perheiden valinnanvapautta.

Työnantajajärjestöt ovat pyrkineet estämään kustannusten nousun ja puolustivat perheiden valinnanvapautta.

Myös erilaiset työn ja perheen yhteensovittamista edistävät joustot, kuten perhevapaiden pitäminen ja osa-aikatyö ovat olleet työnantajille vaikeita, koska ne lisäävät epävarmuutta työvoiman saatavuudesta. SAK ja etenkin naisvaltaiset palvelualat vastustivat pitkään isäkiintiöitä, epäillen etteivät liittoihin kuuluvien perheissä isät pitäisi vapaitaan. Näin isän vapaat ovat pidentyneet vain pienin nykyisin 2000-luvulla.

Työmarkkinajärjestöjen muuttuva rooli – jarruista kaasuttajiksi?

Vaikka aiemmin isien korvamerkittyjä vapaita on vastustettu kolmikantaisissa työryhmissä, viime vuosina työmarkkinajärjestöt ovat yksi kerrallaan kääntyneet kannattamaan niitä työmarkkinoiden tasa-arvoa edistävänä uudistuksena – viimeisimpänä SAK ja EK.

Perhevapaaudistusta ei mainittu Sipilän oikeisto-konservatiivisen hallituksen ohjelmassa, ja kokoomuksen pyrkimykset nostaa uudistus hallituksen agendalle törmäsivät monta kertaa perussuomalaisten ja keskustan vastustukseen.

Työmarkkinajärjestöt olivat merkittävässä asemassa nostamassa uudistuksen tarvetta esille. Keskustelun avasi [SAK:n huhtikuussa 2016 julkaisema perhevapaamalli](#), jonka tavoitteina oli muun muassa lisätä perhevapajärjestelmän joustavuutta, kannustaa isiä perhevapaalle ja parantaa erilaisten perheiden tasa-arvoa. Myös muut työmarkkinajärjestöt ja hallituspuolueet julkistivat vuosien 2016 ja 2017 aikana omat mallinsa.

Sipilän hallituksen perhevapaaudistus nousikin hallituksen pöydälle kesken hallituskauden syksyllä 2017 yhteiskunnallisen paineen vuoksi, jota työmarkkinajärjestöt olivat luomassa.

Valtadynamiikan muutoksia kolmikantaisissa työryhmissä

Uudistuksesta neuvoteltiin samanaikaisesti sekä ministeriryhmässä että kolmikantaisessa virkamiesten ja työmarkkinajärjestöjen työryhmässä. Aiemmassa tutkimuksessa on tuotu esiin miten työmarkkinajärjestöillä on usein ollut huomattavan paljon liikkumavaraa neuvotteluissa, sillä pöydän kolmas osapuoli eli valtio ei aina ole ilmaissut kovin selvästi näkemyksiään.

Sipilän hallituksen aikana toimintatapa näyttää muuttuneen. Sipilän hallitus asetti uudistukselle hyvin tiukat reunaehdot, joissa korostuivat hallitusohjelman työllisyystavoite ja talouskuripolitiikka: uudistuksen tuli lisätä työllisyyttä ja etuusjärjestelmä tuli uudistaa julkisen talouden raamin sisällä, ilman lisärahaa. Reunaehdoissa mainittiin myös tavoitteet tasa-arvon ja perheiden hyvinvoinnin edistämisestä ja säilyttää mahdollisuus hoitaa lasta kotona, kunnes lapsi täyttää kolme vuotta.

Työmarkkinajärjestöillä on usein ollut huomattavan paljon liikkumavaraa neuvotteluissa, sillä pöydän kolmas osapuoli eli valtio ei aina ole ilmaissut kovin selvästi näkemyksiään. Sipilän hallituksen aikana toimintatapa näyttää muuttuneen.

Reunaehtojen lisäksi hallituksen kolme vastuuministeriä ottivat tiukemman ohjauksen myös politiikan sisällön muotoilusta. Työmarkkinajärjestöt – erityisesti palkansaajat – kokivat, että tiukat reunaehdot ja poliittinen ohjaus rajoittivat neuvottelujen liikkumavaraa, vähentäen työmarkkinajärjestöjen vaikutusvaltaa. Sipilän hallituskautta leimasi yleisemminkin epäluuloinen suhtautuminen työmarkkinajärjestöihin ja halu vähentää etenkin ay-liikkeen valtaa.

Reunaehdot ja taloudelliset intressit ajavat kohti leikkaavaa perhevapaamallia

Analyysimme Sipilän hallituksen perhevapaaudistuksesta osoittaa, että vaikka työmarkkinajärjestöt ajoivat tasa-arvoisempaa perhevapaaudistusta agendalle, kustannusten kasvattaminen oli työmarkkinajärjestöille vaikea kysymys. Suurin osa isävapaiden pidentämisestä periaatteellisesti tukevista työmarkkinajärjestöistä oli julkisissa ulostuloissaan hiljaa omasta halukkuudestaan kasvattaa osuuttaan rahoitusjärjestelmässä tavoitteen saavuttamiseksi.

Erityisesti elinkeinoelämää ja yksityisen sektorin työnantajia edustava EK piti syksyn 2017 neuvotteluissa tiukasti kiinni julkisen talouden kustannuksiin liittyvästä reunaehdosta ja vastusti myös vakuutusmaksujen korotuksia. Vaikka palkansaajajärjestöt kritisoivat EK:n nollalinjaa, ei vakuutusmaksujen korotus ollut niillekään helppo asia. Kysymys tasa-arvon edistämisestä jäi siten järjestöjen taloudellisten intressien jalkoihin.

Analyysimme Sipilän hallituksen perhevapaaudistuksesta osoittaa, että vaikka työmarkkinajärjestöt ajoivat tasa-arvoisempaa perhevapaaudistusta agendalle, kustannusten kasvattaminen oli työmarkkinajärjestöille vaikea kysymys.

Neuvottelujen aikana kävi selväksi, että ainut mahdollisuus isäkuukausien kasvattamiseen hallituksen sanelemien reunaehtojen puitteissa ja ilman vakuutusmaksujen korotuksia oli leikata jaettavissa olevia – eli käytännössä äidin käyttämiä – vapaita. Leikkaava malli täyttäisi myös työllisyysreunaehdon, kun taas isäkuukausien lisääminen ilman muita järjestelmän muutoksia heikentäisi kokonaistyöllisyyttä. Työllisyys kasvaisi ainoastaan etuuksia lyhentämällä ja leikkaamalla.

Tällaista mallia oli esittänyt EK, jonka näkemyksen mukaan työllisyyttä ja tasa-arvoa parannettaisiin erityisesti lakkauttamalla kotihoidontuki ja jakamalla ansiosidonnaiset vapaat puoliksi vanhempien kesken. Neuvotteluissa

palkansaajajärjestöt kuitenkin suhtautuivat epäillen äidin oikeuksiksi koettujen vapaiden leikkaamiseen tai siirtämiseen isälle.

Se mikä oli 1980-luvulla poliittisesti mahdollista ei ainakaan 2010-luvulla vaikuttanut toteutettavissa olevalta vaihtoehdolta.

Kiinnostavaa on se, että alun perin isille mahdollisuus vanhempainvapaisiin luotiin 1980-luvulla lyhentämällä aiemmin vain äidin käytettävissä ollutta vapaata säätämällä se jaettavaksi vanhempien kesken. Se mikä oli 1980-luvulla poliittisesti mahdollista ei ainakaan 2010-luvulla vaikuttanut toteutettavissa olevalta vaihtoehdolta.

Uudistus kaatuu

Neuvotteluissa edettiin esitykseen, jossa pöydälle oli saatu 4+5+4 -malli. Mallissa vapaa jaettaisiin kolmeen jaksoon, joista ensimmäisen käyttäisi äiti, yhden vanhemmat jakaisivat keskenään ja yhden käyttäisi isä. Käytännössä ansiosidonnaisen pituus olisi kasvanut hieman. Kotihoidontukeen oli suunniteltu leikkauksia yli kaksivuotiaiden lasten osalta.

Uudistuksen valmistelu keskeytyi, kun neuvotteluvaiheessa alakynteen jäänyt keskusta ilmoitti yksipuolisesti uudistuksen kaatumisesta. Jälkipeleissä spekulointiin keskustan vetäytymisen johtuneen ennen kaikkea haluttomuudesta leikata kotihoidontukea. Julkisuudessa keskusta kuitenkin puhui leikkaavan uudistuksen negatiivisista vaikutuksista pienituloisiin perheisiin.

Tällä kertaa uudistuksen vesittymistä ei ainakaan julkisuudessa liitetty työmarkkinajärjestöjen haluttomuuteen ryhtyä isien korvamerkittyjen vapaiden maksajiksi. Työmarkkinajärjestöjen ja etenkin EK:n haluttomuus korottaa vakuutusmaksuja saattoi kuitenkin osaltaan estää ratkaisun, joissa isäkiintiötä olisi voitu pidentää kenenkään häviämättä.

On mahdollista, että järjestöt olisivat taipuneet pieneen ansiosidonnaisen vanhempainrahan pidennykseen, mikäli ne olisivat saaneet vastineeksi etenkin EK:n vaatiman kotihoidontuen leikkauksen.

On myös mahdollista, että järjestöt olisivat taipuneet pieneen ansiosidonnaisen vanhempainrahan pidennykseen, mikäli ne olisivat saaneet vastineeksi etenkin EK:n vaatiman kotihoidontuen leikkauksen. Neuvotteluissa sivurooliin joutuneet työmarkkinajärjestöt jättivät juuri ennen uudistuksen kaatumista ministeriryhmälle tarjouksen sopia ansiosidonnaisista vapaista, jos "hallitus tekisi oman osansa" eli kotihoidontuen muutokset.

Työmarkkinajärjestöjen kesken oli erimielisyyksiä, mutta yhtenäisen rintaman löytäminen oli kuitenkin olennainen keino kamppailla vaikutusvallasta. Lopputulos ei kuitenkaan ollut työmarkkinajärjestöjen tavoitteiden mukainen. Työmarkkinajärjestöjen tarjous pakotti keskustan muodostamaan kannan pöydällä olleisiin kotihoidontuen muutoksiin ja oli siten osa uudistuksen kaatumiseen johtaneita tapahtumia.

Kohti tasa-arvoisempaa perhevapaaajärjestelmää – mutta kenen kustannuksella?

Marinin hallituksen perhevapaaudistusta koskevat kirjaukset ja kunnianhimoiset tasa-arvolinjaukset ovat kuin peilikuva Sipilän hallituksen uudistusyrityksestä. Sipilän hallituksen uudistuksessa tasa-arvonäkökulmat jäivät työllisyyden ja kustannusten jalkoihin.

Kaatonut uudistus asettuikin osaksi jatkumoa, jossa tasa-arvopolitiikasta puhutaan yhä useammin talouden ja työllisyyden näkökulmasta ja jossa taloudelliset päämäärät sivuuttavat tasa-arvotavoitteet.

Marinin hallitus rikkoi tätä kehityskulkua linjaamalla, ettei perhevapaaudistus ole työllisyysuudistus. Valtiovarainministeriön arvion mukaan uudistuksella onkin negatiivisia vaikutuksia työllisyyteen, mikäli isät käyttäisivät aiempaa pidemmät ansiosidonnaiset vapaansa.

Marinin hallituksen perhevapaaudistusta koskevat kirjaukset ja kunnianhimoiset tasa-arvolinjaukset ovat kuin peilikuva Sipilän hallituksen uudistusyrityksestä.

Marinin hallitus on myös linjannut, että tasa-arvoa ja perheiden hyvinvointia lisäävä uudistus saa maksaa. Avoinna on kuitenkin kysymys siitä, miten ansiosidonnaisia vapaita yli kuukaudella pidentävä 1+7+7 malli rahoitettaisiin.

Uudistuksen hinnaksi on arvioitu 100 miljoonaa euroa vuodessa, josta hallitus on luvannut kattaa 25 miljoonaa euroa. Loput on tarkoitus nykyisen järjestelmän mukaisesti kattaa työnantajien ja palkansaajien vakuutusmaksuja korottamalla.

Sen sijaan kolmikantaisen valmistelun suhteen Marinin hallituksen uudistus jatkaa Sipilän hallituksen linjoilla. Vaikka **Antti Rinteen hallitusohjelma** periaatteessa palautti työmarkkinajärjestöt neuvottelupöytiin – mukaan lukien perhevapaaudistuksen valmisteluun – käytännössä hallitusohjelma rikkoi kolmikantaisen valmistelun perinnettä asettamalla uudistukselle tiukat suuntaviivat. Lisäksi Marinin hallitus päätti 1+7+7-mallista yksipuolisesti – ainakin työnantajien näkemyksen mukaan – kesken kolmikantaisen neuvotteluprosessin.

Avoinna on kysymys siitä, miten ansiosidonnaisia vapaita yli kuukaudella pidentävä 1+7+7 malli rahoitettaisiin.

Jatkumona aiempiin kolmikantaisiin uudistuksiin EK on ilmoittanut suoraan, ettei halua olla rahoittamassa kallista uudistusta, jolla on negatiivisia työllisyysvaikutuksia. Myös Akava on kritisoinut uudistusta liian kalliiksi suhteessa sen negatiivisiin työllisyysvaikutuksiin.

Keskeinen kysymys onkin, taipuvatko järjestöt uudistukseen, jossa perhe-etuudet paranevat ja työnantajien ja työntekijöiden sivukulut nousevat ilman, että näitä kompensoitaisiin työn tarjontaa lisäävällä kotihoidontuen leikkauksella.

Kolmikantaisen tasa-arvopolitiikan murros

Korporatistista järjestelmää on kritisoitu **jähmeydestä ja erityisesti tasa-arvopolitiikan sisältöjen vesittämisestä**. Hallitus on aiemmin vauhdittanut toivomiaan uudistuksia uhkaamalla niin sanotuilla pakkolaeilla, elleivät työmarkkinajärjestöt pääse neuvotteluissa sopimukseen. Tällaista uhkausta on käytetty laajempien yhteiskuntasopimusten aikaansaamiseksi esimerkiksi Sipilän hallituksen kilpailukyky sopimukseen johtaneissa tapahtumissa.

Lainsäädännöllä uhkaamista ei toistaiseksi ole käytetty kolmikantaisen tasa-arvopolitiikan vauhdittamisen työkaluna. Marinin hallituksella on kuitenkin mahdollisuus puuttua yksipuoliseen päätöksentekoon lainsäädännöllä, mikäli työmarkkinajärjestöt eivät suostu maksujen muutoksiin.

Korporatistisesta perinteestä poikkeava lainsäädäntöiteitse eteneminen saattaa tulla ajankohtaiseksi myös tasa-arvopolitiikassa, jos tasa-arvotavoitteet eivät kolmikantaisessa valmistelussa etene.

Korporatistisesta perinteestä poikkeava lainsäädäntöiteitse eteneminen saattaa tulla ajankohtaiseksi myös tasa-arvopolitiikassa, jos tasa-arvotavoitteet eivät kolmikantaisessa valmistelussa etene. Näin näyttää käyvän [perhevapaaudistuksen lisäksi myös palkkatasa-arvoa edistävien toimien kanssa](#).

Nähtäväksi jää, onko kustannuksia kasvattavan perhevapaaudistuksen toteuttaminen enää mahdollista koronaviruksen aiheuttaman talousnäkymien heikentymisen vuoksi. Paineet kustannuksia lisäävien uudistusten perumiseksi kasvavat, ja perinteisesti juuri tasa-arvo on nähty hyvien aikojen luksuksena.

FT Anna Elomäki, yliopistotutkija, sukupuolentutkimus, Tampereen yliopisto

YTT, KTM Armi Mustosmäki, tutkijatohtori, yhteiskuntapolitiikka, Jyväskylän yliopisto.

FT Paula Koskinen Sandberg, tutkijatohtori Tampereen yliopisto

Tutkimus on tehty osana Suomen Akatemian rahoittamaa [Gender, Power and Reconfigured Corporatism in Finland](#) -hankkeessa, jossa tutkitaan sukupuolta, valtaa ja muuttuvaa työmarkkinajärjestelmää. Kirjoitus perustuu [Poliitikkalehdessä julkaistuu tutkimusartikkeliin](#).

Jaa tämä:

PERHEVAPAAUUDISTUS, TASA-ARVO

Jätä kommentti

Sähköpostiosoitettasi ei julkaista.

Kommentti

Nimi *

Sähköposti *

Verkkosivu

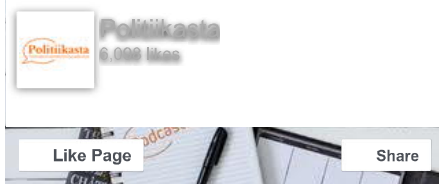
Tallenna nimeni, sähköpostiosoitteeni ja verkkosivusto tällä selaimella.

Ilmoita sähköpostilla tulevista kommentteista.

Ilmoita sähköpostilla uusista postauksista.

Lähetä kommentti

Seuraa meitä Facebookissa

Seuraa meitä

Seuraa meitä Twitterissä

Twiitit käyttäjältä @Poliitikasta_fi

Poliitikasta
@Poliitikasta_fi

Mitä toimittajat ajattelevat talouspoliittisen keskustelun moniäänisyydestä? @TimoHar selvitti. politiikasta.fi/koronakriisi-j...

Koronakriisi ja nollakorkoj...
Monien mediatutkijoiden tavo...
politiikasta.fi

22. jouluk. 2020

Poliitikasta
@Poliitikasta_fi

Upota

Näytä Twitterissä

Meistä

[Etusivu](#)
[Mikä?](#)
[Arkisto](#)
[Videot](#)
[Tapahtumat](#)
[Podcastit](#)
[Toimitus](#)
[Kirjoittajat](#)
[Poliitikasta kouluissa](#)
[Terms & Privacy Policy](#)

Onko sinulla kysyttävää?

[Ota yhteyttä](#)

@ Poliitikasta.fi ISSN 2323-7090

Tämä sivusto käyttää evästeitä: [Lue lisää.](#)

Hyväksyn